

Prefață: Theodor George Calcan

Tehnoredactare: Mioara Băluță

Corectură: Stanomir Petrovici

Copertă: Mioara Băluță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PETROVICI, STANOMIR

Poemele iubirii : antologie de autor : 101 lirice /
Stanomir Petrovici ; pref.: Theodor George Calcan. -
Bacău : Rovimed Publishers, 2020
ISBN 978-606-583-880-2

I. Calcan, Theodor George (pref.)

821.135.1

©Rovimed Publishers pentru prezenta ediție
©Stanomir Petrovici.

ROVIMED PUBLISHERS

Războieni Nr.8/B/17/600031, Bacău, România

Tel.: (+4234) 537 441

Fax.: (+4234) 515 300

e-mail: editura@rovimed.com

www.rovimed.com

Stanomir PETROVICI
POEMELE IUBIRII

antologie de autor

101 LIRICE

Eu, vreau iubirea adevărată
de Iisus dăruită,
în crucea mea,
de muritor de rând...
ca să pot iubi, în Credință
din veșnicia, existenței mele...

16 octombrie 2019

Cuprins

Theodor George Calcan, Prefață /	5
Cuvântul autorului /	11
Aseară m-am întâlnit cu Poezia.../	15
Clipa.../	17
Stih.../	20
Stixul.../	21
Frumoasa pământului.../	23
Zefir.../	25
Frontiera iubirii.../	26
Din șoapte.../	27
O caut.../	29
Mai.../	30
Emoție.../	31
Romantic.../	33
Rouă.../	34
Tandem înflorat.../	35
Corespondent.../	36
Vraja iubirii, de April'.../	37
Floare de colț.../	39
M-am pierdut în fluența.../	41
Himere.../	43
Zăvor.../	44
Mărturisire.../	45
Să absorb.../	47

Perla sufletului.../ 49
 Atingere.../ 51
 Mireasma florilor de liliac.../ 53
 Întrebări.../ 56
 Nuanțe.../ 57
 La umbra teiului.../ 59
 Tu, paradisul meu.../ 61
 Oricât.../ 62
 Suflet nomad.../ 63
 Picuride culoare.../ 65
 Nu-mi pasă.../ 66
 De sub stânci.../ 70
 Patima.../ 71
 Flori albe, pietre albe.../ 72
 Împreunare.../ 74
 Dulce.../ 75
 Soare din suflet.../ 76
 April'/ 77
 Flirt.../ 78
 Taina.../ 79
 Regăsire.../ 80
 Un vis.../ 81
 Mirific.../ 83
 Gând hoinar.../ 84
 Întâlnire.../ 87
 Platonică.../ 89
 Noapte vikingă.../ 90
 Din suflet.../ 91

Odor.../ 92
 Binecuvântare.../ 93
 Dor de dragă.../ 94
 Din poartă-n poartă.../ 95
 Poate.../ 96
 Îmbrățișare.../ 97
 Divina.../ 98
 Doină.../ 99
 Trecătoare zile.../ 101
 Epistolă.../ 102
 Adorație.../ 103
 Melancolie.../ 105
 Pe drum.../ 106
 Suspin.../ 107
 Floarea dragostei.../109
 Frumoasa cu părul bălai.../ 111
 Trecere.../ 112
 Alb și umbră.../ 113
 Surâs de Giocondă.../ 115
 Linie.../ 116
 Dragoste.../ 117
 Vis alb.../ 118
 Din nour.../ 119
 Clepsidra.../ 120
 Izvor.../ 121
 Hora vieții.../ 122
 Simbioză.../ 123
 Reînviere.../ 124

Respect pentru oameni și cărți

Crez.../ 125
Februar’/ 126
Din focul luminii.../ 127
Mai lăsat.../ 129
Prea frumoasa.../ 131
Orb.../ 133
Hazard.../ 134
Mugur.../ 135
Flori de arbore.../ 136
Umbre.../ 137
Nu am să te las.../ 138
Nu am crezut.../ 139
Din linia melodică.../ 140
Surâs.../ 141
Afară-i noapte.../ 143
De vei veni.../ 144
Din boabe aurii.../ 145
Tu, mă alinți.../ 147
Nu pot să cred.../ 148
Clipa fericirii.../ 149
Între platonice și iubire.../ 151
Da, am să iubesc mereu.../ 152
Nu vreau, o altă iubire.../ 153

Aseară m-am întâlnit cu Poezia...

Aseară m-am întâlnit cu Poezia,
stătea liniștită, eu o priveam:
gura, ochii, părul ei...
mă îmbrățișau... și ea, și Nostalgia,

doi ochii mari, albaștri-verzui,
deschiși, strălucitori ca două
stele,
m-au luminat...
îngândurat, citeam din ele...
Aseară m-am întâlnit cu Poezia,

minuni, cu buzele prinse-n
linia suavului contur,
plutirea lină-n șoapte mi-o aduce
odat' cu liniștea serafică ascunsă-n
fine adieri de vânt...
Aseară m-am întâlnit cu Poezia,

doar vraja blândă a vocii
din mintea ei cu stihuri
ce mă alintă,
măcar odată să o mai aud.
Pe ea să o privesc, de-ar fi să mor...
Aseară m-am întâlnit cu Poezia,

și am să caut, cu fervoare,
în cuvintele ei
rezonanța apei din inima pietrei,
să mă- ntâlnesc, și să mă topesc
în unda ei,
de se cutremură lumina-n văi...
Aseară m-am întâlnit cu Poezia.

Și nici nu pleacă...
Când vrea să se ridice,
săgeata mă pătrunde-n suflet
iar, pietrele în taina lor
rămân încremenite
ca Luna și Soarele pe cer...
Aseară m-am întâlnit cu Poezia.

Am să te rog acum,
ca dintr-o Sfântă rugăciune,
să vii, să te aud și să te văd,
mai mult decât pe o iubită,
cuvintele
din sufletul tău
să ți le sorb, izvoare, apă vie,
de dor să mă-ntâlnesc din nou
cu tine, dulce Poezie...

Bacău, 2017

Clipa

E floare... ce mireasma o strecoară
printre petale sau fluturi ce zboară,
atingeri de aripi se joacă în lumină...

Este iubire sau clipe
din efemeritate
sau simțământul viu
ce se aprinde în noi?

E focul ce arde și reînvie,
ori de câte ori se vede-n
oglindea din iriși tăi,
ce ajung în suflet,
suntem o văpaie, amândoi.

Perechi cu flori, culoare
visător,
se leagănă în dansul lor,
și fluturii albi valsează,
în jurul lămpii, din clipe
de iubire efemere,
ardentă simțire...

Sufletul romantic își caută,
eternitatea pierdută-n noapte,
trăirea amorului în doi...

Exiști...te văd,
peste infinitul
orizontului ceresc...
Am să te caut,
să te găsesc,...
dincolo de infinit...
chiar într-un alt Univers,
oricât și unde-ai fi,
purtat de iubire,
departe, departe...
de orice închipuire,
eu, tot am să te regăsesc...

Nu, nu ești o Fata Morgana,
aleasa destinului
din deșert,
deșertăciune de Proscris
ce-a încălcat legea, firescul,
trăirii dintre anotimpuri
pierdute-n Univers.

Am să mă lipesc
de umbra ta,
ca să mi te simt, aproape,

pentru a-ți cuprinde toată
ființa să nu rămâi
doar amintirea mea
din tot ce îmi închipui,
credința, ce mi-o împarte...

Cercurile orizonturilor
le voi străpunge prin arce,
pentru a ajunge la tine.
O, Steaua mea,
ce niciodată, nu apune.
Căldura aprinsă, îmi arde
în alt Univers, iubirea toată...

De-ai vrea să-mi fii
și tu aieva
și nu un vis pierdut pe cărare,
dus de suflet, tot mai departe-n
depărtări,
perechea mea, tu îmi vei fi, dincolo
de orice închipuire și întâmplare,
în Universul Geamăn, Paradis...

Stih

Stihul vântului,
stihul gândului,
stihul cântului,
al ochilor,
al pielii, al buzelor,
stihul amorului,
stihul visului,
al dorului...

Din silabe-n, cuvinte:
înțelese, culese, alese
sfințite în tăcere
cu dulci șoapte,
de vrajă, rostite catifelat,
încântări de neuitat,
duse dincolo de zenit,
departe, spre infinit...

Styxul

Iubito, chiar dacă
am să plec, acum...
vreau să mă întâlnesc,
cu tine în Rai.

Poate ai uitat?
Poate nu ai uitat,
din ce mi-a fost dat,
ca să nu mă uiți!

Tu, draga mea,
frumoasa vieții mele,
ce am părăsit-o
fără să vreau...

Și am să plec
cu dorurile mele,
prin poarta întunericului
căutând lumina.

Poate?
O să te regăsesc
în lumea de dincolo
de ea,